

1.

Ordinea celor două fragmente este AD LIBITUM

...

Între doi șoimi – mai sus se-avîntă care ?

Între doi câini – mai tare care latră ?

Din două lame, care-i mai călită ?

Mai bine poartă care din doi cai ?

Din două fete, care-i mai sprintă ?

Să judec poate că mai știu cumva ;

Dar în aceste-a legii clenciuri, iacă,

Nu sunt mai priceput decât o cioacă.

...

...

Nu, nu – eu nu sunt decât umbra mea.

Te-ai înșelat – ființa nu-i de față.

Ce vezi e doar fărâma cea mai mică,

Un dram al firii mele omenești.

Ascultă, dac-ar fi aici tot trupul,

E-atât de-nalt și atât e de voinic,

Că nu l-ar încăpea acoperișul.

...